

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2022. gada 8. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Savienības Muitas kodekss – Regula (ES) Nr. 952/2013 – Regula (ES) 2015/2446 – Muitas parāda rašanās vieta – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 30. pants – 60. pants – 71. panta 1. punkts – Importam piemērojamā PVN iekasējamības gadījums un iekasējamība – Nodokļu parāda rašanās vieta – Savienības muitas tiesību aktos paredzētā pienākuma neizpildes konstatējums – Preču importa vietas noteikšana – Trešā valstī reģistrēts transportlīdzeklis, kas ievests Eiropas Savienībā pretēji muitas tiesiskajam regulējumam

Lietā C-368/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar 2021. gada 2. jūnija lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 14. jūnijā, tiesvedībā

R.T.

pret

Hauptzollamt Hamburg,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Rodins [*S. Rodin*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

ģenerālvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- R.T. vārdā – *Y. Özkan* un *U. Schrömbges, Rechtsanwältin*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *F. Clotuche-Duvieusart* un *J. Jokubauskaitė*, kā arī *R. Pethke*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

nemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu (ES) 2018/2057 (2018. gada 20. decembris) (OV 2018, L 329, 3. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 2006/112”), 30. un 60. pantu.
- 2 Šis lūgums iesniegts tiesvedībā starp R.T. un *Hauptzollamt Hamburg* (Hamburgas Galvenā muitas pārvalde, Vācija, turpmāk tekstā – “muitas pārvalde”) par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) uzlikšanu tāda transportlīdzekļa importam, kas ievests Eiropas Savienības teritorijā, pārkāpjot muitas tiesisko regulējumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2006/112

- 3 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta d) apakšpunktu PVN uzliek tostarp šādiem darījumiem:
“[..]
d) preču importam.”
- 4 Šīs direktīvas 30. panta pirmajā daļā ir noteikts:
“Preču imports” ir tādu preču ieviešana Kopienā, kas neatrodas brīvā apgrozībā Līguma 24. panta nozīmē.”
- 5 Šīs pašas direktīvas 60. pantā, kas ietilpst tās 4. nodaļā “Preču importa vieta”, kas savukārt ir ietverta V sadaļā “To darījumu vieta, par kuriem uzliek nodokli”, ir noteikts:
“Preču importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad tās tiek ievestas Kopienā.”
- 6 Direktīvas 2006/112 VI sadaļas “Nodokļa iekasējamības gadījums un nodokļa iekasējamība” 4. nodaļā “Preču imports” iekļautais 71. pants ir formulēts šādi:
“1. Ja, ievēdot tās Kopienā, precēm piemēro vai nu kādu no 156., 276. un 277. pantā minētajiem režīmiem vai apstākļiem, vai arī pagaidu importa režīmu ar pilnīgu atbrīvošanu no importa nodevas vai ārējā tranzīta pasākumu, tad nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams vienīgi tad, kad uz precēm vairs neattiecas šie pasākumi vai apstākļi.

Tomēr, ja importētajām precēm uzliek muitas nodevu, [...] nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams tad, kad faktiski iestājas šo nodevu iekasējamības gadījums un šīs nodevas kļūst iekasējamās.

2. Ja importētām precēm neuzliek nevienu no 1. punkta otrajā daļā minētajām nodevām, dalībvalstis attiecībā uz nodokļa iekasējamības gadījumu un nodokļa iekasējamību piemēro spēkā esošos muitas nodevu noteikumus.”

Muitas kodekss

- 7 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 79. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Attiecībā uz precēm, kam uzliekams ievadmuitas nodoklis, ievadmuitas parāds rodas jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz ārpussavienības preču ievēšanu Savienības muitas teritorijā, to izņemšanu no muitas uzraudzības vai šādu preču pārvietošanu, apstrādi, uzglabāšanu, pagaidu uzglabāšanu, pagaidu ievēšanu vai atsavināšanu minētajā teritorijā;

[..]”

- 8 Šīs regulas 87. pantā “Muitas parāda rašanās vieta” ir noteikts:

“1. Muitas parāds rodas vietā, kur ir iesniegta 77., 78. un 81. pantā minētā muitas deklarācija vai reeksporta deklarācija.

Visos pārējos gadījumos muitas parāda rašanās vieta ir tur, kur norisinās notikumi, kuru dēļ parāds rodas.

Ja nav iespējams noteikt minēto vietu, uzskata, ka muitas parāds ir radies vietā, kur muitas dienesti secina, ka preces atrodas situācijā, kādā rodas muitas parāds.

[..]

4. Ja muitas dienests konstatē, ka saskaņā ar 79. vai 82. pantu ir radies muitas parāds citā dalībvalstī un šim parādam atbilstīgā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa ir mazāka par EUR 10 000, tad uzskata, ka muitas parāds ir radies dalībvalstī, kurā ir veikts attiecīgais konstatējums.”

Vācijas tiesības

- 9 2005. gada 21. februāra *Umsatzsteuergesetz* (Apgrozījuma nodokļa likums) (*BGBI.* 2005 I, 386. lpp.) 21. panta 2. punktā ir noteikts:

“Muitas noteikumus pēc analogijas attiecina uz importam piemērojamo apgrozījuma nodokli; [..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 2019. gada janvārī R.T., ar dzīvesvietu Vācijā, iegādājās un reģistrēja automašīnu Gruzijā. 2019. gada martā R.T. ar šo Gruzijā reģistrēto automašīnu devās uz Vāciju, šķērsojot Turciju, Bulgāriju, Serbiju, Ungāriju un Austriju, bet minēto automašīnu importa muitas pārvaldē nedeklarēja.
- 11 Vācijā R.T. lietoja šo automašīnu, un 2019. gada 28. martā tā tika pamanīta pārbaudē, ko veica muitas pārvaldes vienība. Turklāt šī automašīna tika pamanīta arī saistībā ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu 2020. gada oktobrī.
- 12 2019. gada 13. maijā muitas pārvalde ar paziņojumu par ievadmuitas nodokļa noteikšanu uzlika R.T. muitas nodokli 4048,13 EUR apmērā un importam piemērojamo PVN 8460,59 EUR apmērā.
- 13 Tā kā muitas pārvalde noraidīja R.T. iesniegto sūdzību, viņš 2020. gada 9. februārī cēla prasību *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija) atcelt šo paziņojumu. Procedūras laikā tā nolēma apstrīdēt tikai lēmumu par PVN noteikšanu importam.
- 14 Tā kā iesniedzējtiesai nav šaubu par Vācijas iestāžu kompetenci piedzīt muitas parādu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai arī muitas pārvaldes kompetencē ir noteikt importam piemērojamā PVN summu. Šī tiesa uzskata, ka tā tas ir gadījumā, ja no Direktīvas 2006/112 30. un 60. panta interpretācijas izriet, ka importa vieta ir Vācijā, neraugoties uz to, ka prasītājs pamatlietā Savienības teritorijā ir ieceļojis Bulgārijā.
- 15 Attiecībā uz Direktīvas 2006/112 30. un 60. panta, kas attiecas uz “importa” jēdzienu un vietu, interpretāciju iesniedzējtiesa uzskata, ka dalībvalsts muitas tiesiskajā regulējumā noteikto pienākumu neizpildes rezultātā PVN par importu šajā dalībvalstī var uzlikt tikai tad, ja attiecīgā prece ir arī ieviesta šajā dalībvalstī PVN tiesību izpratnē.
- 16 Šī tiesa uzskata, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, kādu to piemēro Vācijas finanšu tiesas, importa vietai, kā tā ir definēta Direktīvas 2006/112 60. pantā, šajā gadījumā ir jāatrodas Bulgārijā, jo transportlīdzeklis pirmo reizi tika lietots tur. Tātad importam piemērojamais PVN principā esot radies šajā dalībvalstī, ja vien netiktu atzīts, ka šis transportlīdzeklis ir “paredzēts patēriņam” Vācijā saskaņā ar noteikto spriedumos, 2016. gada 2. jūnijs, *Eurogate Distribution* un *DHL Hub Leipzig*, C-226/14 un C-228/14, EU:C:2016:405, 65. punkts, 2017. gada 1. jūnijs, *Wallenborn Transports*, C-571/15, EU:C:2017:417, 54. punkts, kā arī 2019. gada 10. jūlijs, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 44. punkts.
- 17 Tomēr iesniedzējtiesa uzskata, ka iepriekšējā punktā minētā judikatūra – kas ir veltīta koncepcijai par patēriņa mērķi – ir radīta saistībā ar pārvadātām precēm, savukārt pamatlietā runa ir par automašīnu, kas tiek izmantota kā transporta līdzeklis. Šajā ziņā vairākas Vācijas tiesas iepriekš minēto judikatūru esot sapratušas tādējādi, ka transportlīdzekļi Savienības ekonomiskajā aprītē nonāk tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tie faktiski tiek lietoti pirmo reizi.
- 18 Saskaņā ar šo pieeju prasītāja pamatlietā automašīna iesniedzējtiesas skatījumā tātad būtu jāuzskata par tādu, kas ir laista Savienības ekonomiskajā aprītē Bulgārijā, jo tā pirmo reizi tika lietota šajā dalībvalstī. Līdz ar to Direktīvas 2006/112 60. panta izpratnē šīs automašīnas importa vieta atrodas tieši Bulgārijā.

- 19 Tomēr šāds secinājums šķiet nesakrīt ar to, kas izriet no 2021. gada 3. marta sprieduma lietā *Hauptzollamt Münster* (PVN rašanās vieta) (C-7/20, EU:C:2021:161), kurā Tiesa esot nolēmusi, ka, lai gan automašīna faktiski ir nonākusi Savienības muitas teritorijā Bulgārijā, tā faktiski tika lietota Vācijā, kas ir prasītāja pamatlīdētā dzīvesvietas dalībvalsts.
- 20 Gadījumā, ja attiecīgās automašīnas importa vieta būtu citā dalībvalstī, nevis Vācijas Federatīvajā Republikā, iesniedzējtiesa uzdod otro prejudiciālo jautājumu, lai noskaidrotu, vai Muitas kodeksa 87. panta 4. punktā izteiktais pieņēmums piešķir Vācijas muitas iestādēm pilnvaras noteikt importam piemērojamā PVN summu.
- 21 Šajā ziņā šī tiesa vēlas noskaidrot, vai šīs tiesību normas piemērošana pēc analogijas, kas ir noteikta ar Apgrozījuma nodokļa likuma 21. panta 2. punktu, ir pretrunā Direktīvai 2006/112.
- 22 Šādos apstākļos *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas [2006/112] 30. un 60. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā valstī reģistrēta transportlīdzekļa, kas ir ievests Savienībā, pārkāpjot muitas noteikumus, importa vieta [PVN] kontekstā ir dalībvalstī, kurā ir pieļauts muitas tiesiskā regulējuma pārkāpums un kurā transportlīdzeklis pirmo reizi Savienībā ir izmantots kā transportam domāts līdzeklis, vai arī dalībvalstī, kurā persona, kas nav izpildījusi pienākumus muitas tiesību jomā, dzīvo un transportlīdzekli tur lieto?
- 2) Ja importa vieta ir dalībvalstī, kas nav Vācija: vai tas ir pretrunā Direktīvai 2006/112, it īpaši tās 30. un 60. pantam, ja ar dalībvalsts tiesību normu tiek atzīts, ka [Muitas kodeksa] 87. panta 4. punkts ir piemērojams pēc analogijas importam piemērojamajam [PVN]?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2006/112 30. un 60. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN piemērošanas nolūkā trešā valstī reģistrētas automašīnas, kas ievesta Savienībā, pārkāpjot muitas tiesisko regulējumu, importa vieta ir dalībvalstī, kurā šis pārkāpums tika izdarīts un kurā šī automašīna pirmo reizi Savienībā tika lietota, vai tomēr dalībvalstī, kurā persona, kas nav ievērojusi ar muitas tiesisko regulējumu noteiktos pienākumus, faktiski dzīvo un lieto transportlīdzekli.
- 24 Atbilstoši Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta d) apakšpunktam preču importam uzliek PVN. Saskaņā ar šīs direktīvas 30. panta pirmo daļu preču imports ir tādu preču ievēšana Savienībā, kas neatrodas brīvā apgrozībā. Attiecībā uz importa vietu šīs pašas direktīvas 60. pantā ir noteikts, ka tas tiek īstenots dalībvalstī, kuras teritorijā preces atrodas brīdī, kad tās tiek ievestas Savienībā.
- 25 Ja par importētajām precēm ir jāmaksā muitas nodoklis, Direktīvas 2006/112 71. panta 1. punkta otrajā daļā dalībvalstīm ir atļauts saistīt ievadmuitas nodokļa iekasējamības gadījumu un PVN iekasējamību ar muitas nodokļa iekasējamības gadījumu. Importam piemērojamajam PVN un muitas nodokļiem ir līdzīgas galvenās pazīmes, jo tie rodas saistībā ar preču importu Savienībā un

- vēlāku preču laišanu dalībvalstu ekonomiskajā aprītē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 7. aprīlis, *Kauno teritorinē muitinē*, C-489/20, EU:C:2022:277, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Tālab PVN parāds varētu rasties līdztekus muitas parādam tad, ja, ņemot vērā prettiesisko rīcību, kuras dēļ radies šis parāds, var prezumēt, ka attiecīgās preces nonākušas Savienības ekonomiskajā aprītē un tādējādi arī patēriņā, šādi radot apliekamību ar PVN (spriedums, 2022. gada 7. aprīlis, *Kauno teritorinē muitinē*, C-489/20, EU:C:2022:277, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Tomēr šādu pieņēmumu var atspēkot, ja tiek pierādīts, ka, lai gan ir pārkāpts muitas tiesiskais regulējums, kā rezultātā rodas ievadmuitas parāds dalībvalstī, kurā šie pārkāpumi tika veikti, prece ir nokļuvusi Savienības ekonomiskajā aprītē caur citas dalībvalsts teritoriju, kurā tā nodota patēriņam. Šajā gadījumā importam piemērojamā PVN iekasējamības gadījums iestājas šajā citā dalībvalstī (spriedums, 2021. gada 3. marts, *Hauptzollamt Münster* (PVN rašanās vieta), C-7/20, EU:C:2021:161, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 28 Tādējādi lietā par precēm, uz kurām attiecās muitas tiesiskā regulējuma pārkāpumi Vācijas teritorijā, kurā tās pirms transportēšanas uz Grieķiju tika tikai pārkrautas no vienas lidmašīnas uz otru, Tiesa uzskatīja, ka tieši šajā dalībvalstī attiecīgās preces ir nokļuvušas Savienības ekonomiskajā aprītē un ka bija radies ar to saistītais importam piemērojamais PVN, jo šī dalībvalsts bija to galamērķis, kā arī vieta, kurā tās tika patērētas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. jūlijs, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 53. punkts).
- 29 Tiesa ir arī nospriedusi, ka konkrēts transportlīdzeklis, kas ievests, pārkāpjot muitas tiesisko regulējumu, ir jāuzskata par tādu, kas ir laists ekonomiskajā aprītē nodokļa maksātāja dzīvesvietas dalībvalstī, ja šis transportlīdzeklis faktiski ir ticis lietots šajā dalībvalstī, pat ja brauciena laikā no trešās valsts uz šo dalībvalsti šis transportlīdzeklis faktiski ir ticis ievests Savienības muitas teritorijā citā dalībvalstī. Līdz ar to importam piemērojamais PVN bija radies šajā pirmajā dalībvalstī (šajā ziņā skat. spriedumu, 2021. gada 3. marts, *Hauptzollamt Münster* (PVN rašanās vieta), C-7/20, EU:C:2021:161, 34. un 35. punkts).
- 30 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet – bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ka 2019. gada martā R.T., ceļā no Gruzijas un Vāciju, ar savu automašīnu šķērsoja Bulgāriju un pēc tam Serbiju, Ungāriju un Austriju. R.T. dzīvesvieta bija Vācijā, kur viņš šo automašīnu lietoja no 2019. gada marta vismaz līdz 2020. gada oktobrim.
- 31 Ņemot vērā šī sprieduma 28. punktā izklāstītās atziņas no 2021. gada 3. marta sprieduma *Hauptzollamt Münster* (PVN dzimšanas vieta) (C-7/20, EU:C:2021:161), ir jāuzskata – lai gan šī automašīna pirmo reizi tika lietota un fiziski ir iekļuvusi Savienības teritorijā Bulgārijā tranzītā, faktiski tā tika lietota tā galamērķa dalībvalstī, šajā gadījumā – Vācijā. Līdz ar to, tā kā automašīna ir nokļuvusi Savienības ekonomiskajā aprītē šajā pēdējā minētajā dalībvalstī, saskaņā ar Direktīvas 2006/112 30. un 60. pantu tās imports ir noticis vienā un tajā pašā dalībvalstī.
- 32 Šo secinājumu neatspēko iesniedzējtiesas norādītais apstāklis, ka automašīnas kā transportlīdzekļa pirmreizējā lietošana Savienības teritorijā būtu līdzvērtīga tās “patēriņam”, un tas ir iemesls iekasēt PVN 2019. gada 10. jūlija sprieduma *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 44. punkts) izpratnē, vai būtu vismaz viens posms šajā patēriņā, bet tas savukārt nozīmētu, ka šajā gadījumā automašīna ir nonākusi ekonomiskajā aprītē Bulgārijā.

- 33 Kā izriet no 2019. gada 10. jūlija sprieduma *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 48. punkts), neraugoties uz tās faktisko ievēšanu dalībvalstī, precīzi var uzskatīt par tādu, kas Savienības ekonomiskajā aprītē ir ieviesta citas dalībvalsts teritorijā, ja tieši šajā dalībvalstī šī prece bijusi “paredzēta patēriņam”. Šādos apstākļos Tiesa konstatēja, ka attiecīgās preces ir nokļuvušas Savienības ekonomiskajā aprītē to galamērķa dalībvalstī un ka līdz ar to importam piemērojama PVN par šīm precēm bija radies šajā dalībvalstī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. jūlijs, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 53. punkts).
- 34 Tādējādi var uzskatīt, ka trešā valstī reģistrēta automašīna, kuru, kā norāda iesniedzējtiesa, nevar “patērēt”, bet kuru nodokļa maksātājs izmantojis, lai no šīs valsts pārvietotos uz savas dzīvesvietas dalībvalstī, kurā automašīna faktiski un ilgstoši tikusi lietota, ir laista Savienības ekonomiskajā aprītē šajā dalībvalstī. Lai gan tā pati netika ieviesta minētajā dalībvalstī un kā transportlīdzeklis tā tika izmantota dalībvalstī, kurā tā bija fiziski iekļuvusi Savienības teritorijā, šajā pēdējā minētajā dalībvalstī tā tika izmantota tikai nokļūšanai galamērķī dalībvalstī, lai to faktiski un ilgstoši lietotu šajā vietā. Šajā ziņā jāatzīmē, ka norāde par šādu lietojumu var būt lietotāja dzīvesvieta.
- 35 Ņemot vērā visus iepriekšminētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 30. un 60. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN piemērošanas nolūkā trešā valstī reģistrēta transportlīdzekļa, kas ievests Savienībā, pārkāpjot muitas tiesisko regulējumu, importa vieta ir dalībvalstī, kurā persona, kas nav ievērojusi ar muitas tiesisko regulējumu noteiktos pienākumus, faktiski dzīvo un lieto transportlīdzekli.

Par otro jautājumu

- 36 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro uzdoto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlīetas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu (ES) 2018/2057 (2018. gada 20. decembris) 30. un 60. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas nolūkā trešā valstī reģistrēta transportlīdzekļa, kas ievests Savienībā, pārkāpjot muitas tiesisko regulējumu, importa vieta ir dalībvalstī, kurā persona, kas nav ievērojusi ar muitas tiesisko regulējumu noteiktos pienākumus, faktiski dzīvo un lieto transportlīdzekli.

[Paraksti]